

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 27. april 2007 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 194), som hermed besvares.

7. Maj 2007

J.nr. 401-0014
06-7010-635

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. april 2007 fra Forsikring & Pension, jf. L 194 – bilag 5.”

Endeligt svar:

Henvendelsen af 26. april 2007 indeholder 2 elementer, som giver anledning til bemærkninger:

- Forsikring & Pensions kommentarer til lovforslagets økonomiske bemærkninger
- Forsikring & Pensions kommentarer til arbejdsskadeforsikringssekskabernes adgang til indkomstregisteret

Ad lovforslagets økonomiske bemærkninger

Forsikring & Pension giver i henvendelsen udtryk for, at de økonomiske konsekvenser af justering af kapitaliseringsfaktorerne på ulykkesområdet er skønnet for lavt i L 194.

Forsikring & Pension skønner, at merudgifterne på ulykkesområdet for at ændre kapitaliseringsfaktorerne er mellem 340 millioner kr. – 510 millioner kr. (skønnet er inkl. forhøjelse af folkepensionsalderen). Lovforslaget bygger på Arbejdsskadestyrelsens skøn, om at ændringen af kapitaliseringsfaktorerne er 275,9 millioner kr.

Arbejdsskadestyrelsen har holdt møde med Forsikring & Pension i januar 2007 om beregningerne for ændring af kapitaliseringsfaktorerne.

Arbejdsskadestyrelsen og Forsikring & Pension var enige om størrelsen af den relative stigning som følge af de nye kapitaliseringsfaktorer pr. tilskadekommen.

Uenigheden mellem Arbejdsskadestyrelsen og Forsikring & Pension vedrører således udelukkende det udgiftsniveau, der danner udgangspunkt for beregningen.

Forskellen i denne vurdering beror på en forskellig beregning af, hvad arbejdsskadereformen i 2003 koster. Arbejdsskadestyrelsen har skønnet merudgiften til 17 procent, mens Forsikring & Pension har skønnet merudgiften til 50 procent.

På nuværende tidspunkt er der ikke noget, der taler for, at Arbejdsskadestyrelsen har undervurderet effekterne af arbejdsskadereformen. Der går 5 – 10 år, før man kan se den samlede udgift for et skadeår, idet der er mulighed for at få skaden genoptaget og eventuelt få erstatningen forhøjet.

En skadeårgang medfører for ulykker i gennemsnit erstatningsudgifter for 2,1 milliard kr. For skadeåret 2004 er der frem til ultimo 2006 udbetalt knap 1 milliard kr. For tidligere årgange kan man se, at der er udbetalt ca. 42 procent af udgifterne til en skadeårgang indenfor de 3 første år. Hvis man forudsætter, at det er det samme for skadeåret 2004 skønnes det at erstatningsudgifterne for ulykker i 2004 bliver 2,2 milliard kr. svarende til en stigning på 9 procent.

Arbejdsskadestyrelsen fastholder derfor sit oprindelige skøn for reformen i beregningen af lovforslaget økonomiske konsekvenser.

Arbejdsskadeforsikringsselskabernes adgang til indkomstregisteret

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at arbejdsskadeforsikringsselskaberne kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret.

Forsikring & Pension ønsker imidlertid samme adgang til oplysningerne som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har, og Forsikring & Pension har på denne baggrund foreslået en alternativ formulering af forslaget til § 52 a.

Den formulering, som Forsikring & Pension foreslår, er identisk med formuleringen af § 52 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. i det lovforslag, der blev sendt i høring den 14. december 2006.

Denne bestemmelse i lovforslaget er justeret i overensstemmelse med drøftelser med Datatilsynet. Datatilsynet har om denne bestemmelse i sit endelige høringsvar blandt andet anført:

”Det er Datatilsynets generelle opfattelse, at videregivelse af personoplysninger fra indkomstregisteret til private virksomheder m.v. vil forringe mulighederne for at føre kontrol med, hvordan oplysningerne anvendes, og det kan ligeledes frygtes at medføre større risiko for uberettiget brug af eller adgang til oplysningerne. Dette skyldes bl.a. det forhold, at der ikke er fastsat detaljerede regler med krav til datasikkerheden i den private sektor, svarende til, hvad der gælder for den offentlige forvaltning.

Hertil kommer, at såvel anmeldelsespligten til Datatilsynet som tilsynets mulighed for at foretage inspektioner er af mindre omfang i forhold til private virksomheder end for den offentlige forvaltning.

I Datatilsynets høringsvar af 13. oktober 2005 til Skatteministeriet understregede tilsynet vigtigheden af, at det konkret overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang til indkomstregistret, og om der inden for det enkelte område kan gives alene en begrænset adgang.

Det fremgår af bemærkningerne til det reviderede forslag, at der alene påtænkes adgang til oplysninger med hensyn til antal ansatte hos forsikringstageren (arbejdsgiveren) og branche.

Det anføres endvidere, at adgangen ifølge bemærkningerne vil blive etableret således, at forsikringsselskaberne alene vil få adgang til oplysninger i Indkomstregistret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt, og herunder at adgangen teknisk kan begrænses hertil.

Det er Datatilsynets opfattelse, at spørgsmålet om forsikringsselskabernes adgang til indkomstregistret giver anledning til overvejelser i forhold til persondataloven, bl.a. i lyset af hvad der har været det primære formål med etablering af e-indkomstregistret.

Det må således bero på en konkret vurdering af hvilke oplysninger i registret, der gives adgang til, sammenholdt med de formål, som oplysningerne skal anvendes til.

Under forudsætning af, at adgangen for det enkelte forsikringsselskab kun omfatter oplysninger om antallet af ansatte hos de arbejdsgivere, som allerede er kunder hos det pågældende forsikringsselskab, er det Datatilsynets umiddelbare vurdering, at en sådan adgang ikke kan anses for at være i strid med persondatalovens regler, herunder § 5 om saglighed og proportionalitet.

Datatilsynet finder imidlertid, at det bør fremgå direkte af lovbestemmelsen (§ 52 a), hvilke oplysninger der er tale om.

Endvidere fører persondatalovens regler om bl.a. sikkerhed til, at selve adgangen til oplysninger i indkomstregistret skal understøttes systemteknisk. Det vil sige, at adgangen må ikke i teknisk henseende omfatte flere oplysninger end de nødvendige.

Dette forhold bør klart fremgå af lovforslagets bemærkninger.

Som nævnt er det tilsynets opfattelse, at selve spørgsmålet om nødvendigheden for at etablere en adgang for private virksomheder til indkomstregistret som den i lovforslaget indeholdte, må bero på en politisk vurdering af, om vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor. ”

Regeringen finder, at der er en række samfundsmæssige forhold, der taler for at give arbejdsskadeforsikringsselskaberne adgang til indkomstregisteret. Regeringen finder det samtidig vigtigt, at det sker i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser, hvorfor adgangen efter lovforslaget er begrænset i overensstemmelse med Datatilsynets bemærkninger.

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 2 indgår arbejdsskadeforsikringsselskabernes adgang til indkomstregisteret blandt andet som et element i bestræbelserne på at nedbringe virksomhedernes administrative byrder.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen